

påvirke, hvilke regler der så kommer til at gælde, end at holde sig udenfor.

Jeg vil lige pege på to områder, hvor det er vigtigt for os at få indflydelse på de ændringer, der så måtte komme.

Det ene er i forhold til en overgangsordning. Det har været debatteret flere gange. Vi synes, at når man laver om på regler, som folk har indrettet sig efter og haft tiltro til, er det nu god latin at gøre det med et ordentligt varsel.

Det andet, vi vil bruge vores indflydelse til, gælder de mennesker, som måtte komme i klemme ved, at man hæver efterlønsalderen, fordi de reelt er nedslidte og bruger 60-års-alderen til at komme ud af et arbejdsmarked, de ikke kan holde til at være på. Her skal der tages initiativ til at sikre dem på en anden måde end med den efterlønsordning, som de så ikke som 60-årige har mulighed for at benytte.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvis vi så forestiller os, at der skal gøres noget for at få folk til at trække sig senere tilbage, er det så fuldstændig fjernet fra Dansk Folkepartis tankegang, at man i stedet for at forhøje efterlønsalderen, som jo bare vil efterlade nogle i et hul – og jeg ved ikke, hvordan man så vil redde dem – sikrer et arbejdsmarked, hvor der er plads til alle, og sikrer, at der bliver lavet nogle positive tiltag i forhold til seniorordninger, som kan give folk muligheden for en delvis tilbagebetaling på den ene eller den anden måde, seniorordninger som f.eks. foreslået af fagforbundet FOA, som jo har bevist, at hvis der er disse seniorordninger, kan folk også blive længere på arbejdsmarkedet i dag?

Ville det ikke være bedre med sådan nogle positive tiltag i stedet for det her negative, der ligger i bare at forhøje efterlønsalderen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, vores vurdering er også, at der kan gøres rigtig, rigtig meget for at sikre de lidt ældre fortsat plads på arbejdsmarkedet, for vi tror på, at rigtig mange af dem gerne vil blive på arbejdsmarkedet, og at grunden til, at de ikke er der, egentlig ikke er, at de fravælger det, men at de føler sig fravalgt. Vi tror også, at der kan gøres rigtig meget i forhold til senioraftaler på virksomhederne, hvor der ikke skal ret meget til, for at folk i slutningen af 50'erne, starten af 60'erne ønsker at blive hængende lidt længere.

Der kan gøres en hel masse ting. Jeg har været med i en såkaldt konsensusgruppe i Ældre Sagens regi, som lige præcis havde til formål at pege på, hvordan man ved hjælp af positive tiltag – hvor det altså var til gavn for alle, og hvor man ikke skar nogen rettigheder væk – kunne sikre, at ældre blev på arbejdsmarkedet, fordi de selv havde lyst til det, og fordi de var efterspurgt. Jeg synes, det var et utrolig berigende arbejde; der ligger en mængde forslag, og det er bare at gå i gang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl gerne vil sige en masse pæne ord om seniorpolitik, og at man går med til at skære på efterlønnen for så at forhindre, at nogle andre skærer lidt mere. Sådan forstod jeg det. Man vil altså gerne være med til at skære på efterlønnen, og samtidig siger man, at vi skal gøre noget, for at folk kan blive længere på arbejdsmarkedet og ikke bliver så nedslidte. En stor del af dem, der bliver nedslidte og har behov for at trække sig tilbage, er jo offentligt ansatte, som har skullet løbe alt for hurtigt. Hvis de skal have bedre vilkår, skal der ansættes nogle flere, men Dansk Folkeparti og regeringen dikterer jo, at der ikke må bruges mere end 0,5 pct. ekstra ude i kommunerne, og det er ikke nok til at sikre et ordentligt arbejdsmiljø for pædagogmedhjælpere og mange andre.

Vil Dansk Folkeparti være med til at sikre de nødvendige midler til, at man kan få et ordentligt arbejdsmiljø i den offentlige sektor?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal lige angribe det, fru Line Barfod siger om, at vi bare taler om f.eks. det med seniorpolitik. Det gør vi faktisk ikke. Nu ved fru Line Barfod jo af gode grunde ikke, hvad der foregår inde i forhandlingslokalet, men jeg kan da så her løfte sløret for, at vi allerede flere gange under forhandlingerne har stillet spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre, at en seniorpolitik rent faktisk vinder frem i virksomhederne, hvordan vi kan hjælpe med til, at det sker.

Vi tror ikke, der skal synderlig meget til i forholdet mellem en virksomhed og en medarbejder, som måske er i slutningen af 50'erne, for at de vil kunne finde en god ordning, som den person føler at vedkommende har gavn af, og hvor vedkommende kan blive i virksomheden på nogle præmisser, der i højere grad er til for den